

Instrukcja przygotowania prac przeznaczonych do dalszego opracowania w Wydawnictwie AMKP

Uprzejmie prosimy o przygotowanie pracy zgodnie z niżej podanymi wytycznymi:

1. Wydawnictwo przyjmuje pracę w edytowalnej wersji elektronicznej (program Word: tekst w .docx lub .doc, ilustracje w .jpg, .tiff, nuty w programie Finale lub MuseScore, użycie innych programów wymaga konsultacji z Wydawnictwem).

2. Tekst główny:

- czcionka Times New Roman, wielkość czcionki – 12 punktów, interlinia – 1,5;
- marginesy standardowe (po 2,5 cm z każdej strony);
- tekst wyjustowany, wcięcia akapitowe w całym tekście ujednolicone (przy użyciu tabulatora – 0,75 cm, a nie spacji);
- wyłączone dzielenie wyrazów;
- ew. formatowanie tekstu bez zastosowania twardych ani zwykłych spacji;
- forma wyróżnień (np. bold, rozstrzelenie, podkreślenie, kursywa) w całym tekście wg ustalonej jednolitej hierarchii.

3. Układ pracy:

- strona tytułowa;
- spis treści (bez numeracji stron);
- wstęp;
- tekst zasadniczy (każdy rozdział lub artykuł od nowej strony);
- bibliografia;
- indeksy (bez numeracji stron);
- spis ilustracji z podaniem ich źródeł. Jeśli ilustracja podlega ochronie prawnoautorskiej, Autor zobowiązany jest pozyskać we własnym zakresie odpowiednie zgody / prawa / licencje. Jeżeli źródłem jest Internet, należy podać odpowiedni link oraz datę dostępu.

Strona tytułowa powinna zawierać następujące dane: imię i nazwisko autora (autorów) oraz tytuł pracy. Jeśli praca ma redaktora naukowego, jego imię i nazwisko umieszcza się pod tytułem. Strony tytułowa i redakcyjna podlegają opracowaniu w Wydawnictwie.

Spis treści umieszcza się przed tekstem zasadniczym. Jeśli struktura pracy wymaga podziału na rozdziały i podrozdziały, w spisie treści należy ograniczyć podział maksymalnie do trzech stopni (np. rozdziały: 1, 2, 3, podrozdziały: 1.1, 1.2, 1.3 oraz 1.1.1, 1.1.2, 1.1.3). Nie numeruje się wstępu i zakończenia.

Tytuły rozdziałów oraz podrozdziałów 2. i 3. stopnia

- czcionka pogrubiona, wielkości odpowiednio 16, 14, 12 pkt;
- wyrównanie do lewej;
- tytuły oddzielone od tekstu dodatkowym odstępem;
- na końcu tytułów rozdziałów i podrozdziałów nie stawia się kropki.

4. Przypisy

Do wyboru:

a) dolne (bibliograficzne i rzeczowe) – numeracja liczbowa, czcionka 10 pkt, interlinia pojedyncza. Należy stosować numerację ciągłą w ramach rozdziału lub artykułu. Jeśli przypisy w pracy jednego autora są nieliczne, można stosować numerację ciągłą w całym tekście;

b) w tekście (wyłącznie bibliograficzne) – pozycje literatury [np. Tomaszewski, 1996: 53] w nawiasach kwadratowych.

W przypisach dolnych, powołując się po raz pierwszy na dane dzieło, stosuje się pełny zapis bibliograficzny z numerami stron (np. Mieczysław Tomaszewski, *Muzyka Chopina na nowo odczytana*, Akademia Muzyczna w Krakowie, Kraków 1996, s. 12–14).

Powołując się kolejny raz na to samo dzieło, należy zapisać:

- jeśli jest to przypis następny po tym, w którym przytoczone jest dzieło (np. *Ibidem*, s. 16–17);
- jeśli przypis, w którym powołujemy się na dane dzieło, oddziela kilka następnych przypisów, a potem znowu przytaczamy powyższe dzieło (np. M. Tomaszewski, *op. cit.*, s. 15);
- jeśli powołujemy się na kilka dzieł danego autora, to cytując jego kolejne dzieła nie wystarczy napisać *op. cit.*, ale trzeba zapisać przynajmniej początek tytułu danego dzieła (np. M. Tomaszewski, *Muzyka Chopina...*, *op. cit.*, s. 17).

Przypisy bibliograficzne konstruujemy w następujący sposób: pełne imię i nazwisko autora, po przecinku tytuł pracy kursywą, po przecinku adres bibliograficzny, po przecinku numer strony:

- w przypadku publikacji książkowych adresem bibliograficznym są wydawnictwo, miasto i rok wydania;
- gdy mamy do czynienia z artykułem lub pracą, która wchodzi w skład większej całości, podajemy informacje dotyczące tej głównej pracy, poprzedzone przecinkiem i [w:] (w nawiasie kwadratowym z dwukropkiem);
- w przypadku czasopisma typu rocznik po tytule podajemy numer tomu (numeru), a następnie miejsce i rok wydania;
- w przypadku czasopism wydawanych częściej niż roczniki (miesięczniki, tygodniki) po tytule podajemy rok wydania, następnie po przecinku numer, np. „Ruch Muzyczny” 2023, nr 9. Dla dzienników dodatkowo można podać w nawiasie datę dzienną, np. „Gazeta Krakowska” 1989, nr 254 (31.10/1.11), dla czasopism obcojęzycznych stosujemy cudzysłowy polskie i zapis tomu/numeru/zeszytu polski (t., nr, z.);
- w przypadku listów podajemy imię i nazwisko nadawcy i odbiorcy (w formie: X do Y), miejsce, z którego wysłano list, datę (z miesiącem podanym słownie), a następnie – jeśli korespondencja była publikowana – przypis bibliograficzny do wydania;
- jeśli dzieło zostało przetłumaczone na polski i przywoływany jest cytat z tego przełożonego dzieła, prosimy o podanie tylko źródła polskiego wraz ze wskazaniem numeru strony, z której pochodzi cytat. Jeśli z jakichś względów tłumacz sam tłumaczy cytat, mimo że dzieło zostało wcześniej przełożone na polski, prosimy o wskazanie źródła oryginalnego z dopiskiem [tłum. X.Y. – inicjały tłumacza lub tłum. autora] i ewentualny dopisek: Por. źródło polskie (tu podany adres bibliograficzny);
- w przypadku publikacji internetowej podajemy możliwie pełny opis bibliograficzny (np. nazwa portalu, tytuł czasopisma internetowego, rok, numer), po przecinku pełny link, a po nim informację o dacie dostępu w formie: [dostęp: 2.11.2022].

Przykłady:

- Agnieszka Draus, *Brzmienie i sens. Studia nad twórczością Marka Stachowskiego*, Akademia Muzyczna w Krakowie, Kraków 2016, s. 47.
- Helmut Loos, *Beethoven Anniversaries over the Course of Time*, [w:] *Beethoven 8. Studies and Interpretations*, red. M. Chrenkoff, AMKP w Krakowie, Kraków 2021, s. 23.
- Mieczysław Tomaszewski, *Listening to Penderecki*, „Teoria Muzyki” 2020, nr 16, s. 11.
- Stefan Witwicki do Fryderyka Chopina, Warszawa, 6 lipca 1831, [w:] *Korespondencja Fryderyka Chopina*, red. Z. Helman, Z. Skowron, H. Wróblewska-Straus, t. 1: *1816–1831*, Warszawa 2009, s. 504.
- Wilhelm Dilthey, *Pisma estetyczne*, tłum. K. Krzemieniowa, Warszawa 1982, s. 27.
- Cyt. za: Teresa Malecka, *Zbigniew Bujarski. Twórczość i osobowość*, Akademia Muzyczna w Krakowie, Kraków 2006, s. 27.
- Teresa Malecka, op. cit., s. 52–59.
- Jarosław Włodarczyk, *Astronomia starożytnej Grecji* [The Astronomy of Ancient Greece], www.wiw.pl/astrologia/0001a2-historia.asp [dostęp: 25.06.2021].

Ponadto:

- stosujemy skróty łacińskie, takie jak *ibidem*, *idem*, *eadem*, op. cit., et al., i polskie, takie jak: *zob.*, *por.*;
- w pracach zbiorowych wskazujemy redaktorów prac (maksymalnie trzech, dla większej liczby stosujemy skrót „et al.”). W pracach tłumaczonych podajemy inicjał imienia i nazwisko tłumacza po skrótce „tłum.”;
- dla publikacji obcojęzycznych stosujemy skróty właściwe językowi publikacji (np. *ed.*, *éd.*, *Hrsg.* jako odpowiedniki polskiego *red.*). Miasta podajemy w formie użytej na stronie tytułowej publikacji, tj. w jej języku (np. *New York* zamiast *Nowy Jork* dla publikacji anglojęzycznych);
- numery części i tomów zapisujemy liczbą arabską;
- podtytuły oddzielamy od tytułów kropką;
- w przypadku publikacji przywoływanej ponownie w dalszych przypisach wprowadzamy tytuł skrócony z wielokropkiem oraz po przecinku skrót „op. cit.”;
- skrótowce przy pierwszym przywołaniu rozwijamy do pełnej nazwy.

5. Tabele

- wyraz „tabela” podaje się w pełnym brzmieniu w lewym górnym rogu nad tabelą wraz z jej numerem (numeracja arabska);
- numeracja oddzielna dla tabel, ilustracji i przykładów nutowych;
- mieszczące się w zasadniczym formacie pracy (nie poza marginesami);
- każda tabela musi mieć swoje źródło, z którego pochodzi jej treść, umieszczone pod tabelą (np. Tabela autorstwa M. Tomaszewskiego, zamieszczona jako ilustracja w tekście *Muzyka wobec sacrum. Próba rozeznania*, Łódź 2009). Informacji o źródle można nie podawać jedynie w przypadku tabel autorskich.

6. Przykłady nutowe i ilustracje

- wyraźne, w dobrej rozdzielczości (min. 300 dpi);
- mieszczące się w zasadniczym formacie pracy (nie poza marginesami);
- najlepiej umieszczone w tekście w miejscu bezpośrednio związanym z poruszonym zagadnieniem, do którego odnosi się dany przykład lub ilustracja; jeśli nie jest to możliwe – w tekście powinno się znaleźć

odniesienie do konkretnego przykładu lub ilustracji umieszczone w nawiasie (np. Przykład 7, Ilustracja 2);

- numeracja arabska, na końcu podpisu kropka;
- każdy przykład nutowy lub ilustracja musi mieć podane swoje źródło – chyba że jest to opracowanie własne. Źródło podajemy pod podpisem przykładu lub ilustracji.

7. Bibliografia powinna być umieszczona na końcu dzieła w porządku alfabetycznym:

- według nazwisk autorów (nie redaktorów), a w ramach jednego autora alfabetycznie według tytułów;
- w wypadku prac zbiorowych – według tytułów dzieł;
- bibliografia powinna zawierać: książki indywidualnych autorów, prace zbiorowe, artykuły w wydawnictwie zwartym, artykuły w wydawnictwie ciągłym, dokumenty elektroniczne.